§ 1.

Za osoby, na něž se vztahují ustanovení zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 3 Sb. z. a n. z r. 1920, pokládají se ve smyslu tohoto nařízení i příslušníci bývalého úřednictva poštovního a telegrafního ústavu — vrchní poštmistři, poštmistři, poštovní officianti (poštovní pomocní úředníci), poštovní expedienti bez rozdílu, mají-li zkoušku oficiantskou či ne, poštovní (telegrafní) expeditoři, manipulační diurnisté, poštovní a telegrafní manipulantky, manipulantky a telegrafistky, telegrafní adjunkti (mechanikové) — a jich pozůstalí, pokud jich řádné odpočivné neb zaopatřovací požitky se jim poskytují, neb budou přiznány na základě nařízení bývalého ministerstva obchodu ze dne 21. května 1903, č. 108 ř. z., ze dne 21. května 1903, č. 109 ř. z. (čl. IV. a XXXVII.—XLI.) a ze dne 5. srpna 1911, č. 155 ř. z.

§ 2.

Na zaměstnance, po případě jich pozůstalé, uvedené v § 1. vztahují se též ustanovení článku I., § 8., odstavce 1., číslo2., a odstavce 3. zákona ze dne 17.prosince 1919, č. 2. Sb. z. a n. z roku 1920.

§ 3.

Pozůstalým po zaměstnancích uvedených v § 1. vyměřuje se úmrtné dle obdoby ustanovení článku IV. a XI. zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2. Sb. z. a n. z roku 1920, dle skutečně požívaného výsluhného. V rozporu s tím stojící dosavadní ustanovení se zrušují.

§ 4.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. září 1919 a provésti je přísluší ministru pošt a telegrafů.

**Tusar** v. r.

**Švehla** v. r.
Dr. **Engliš** v. r.
**Habrman** v. r.
**Prášek** v. r.
Dr. **Winter** v. r.
Dr. **Meissner** v. r.
**Staněk** v. r.
**Stříbrný** v. r.
Dr. **Vrbenský** v. r.
**Sonntág** v. r.
**Johanis** v. r.
Dr. **Hotowetz** v. r.

Dr. **Dérer** v. r.

---

**Nařízení vlády republiky Československé ze dne 4. června 1920, čís. 387, o úpravě starobních požitků příslušníků důchodkové kontroly, pohraniční stráže a bývalé finanční stráže, jakož i jich pozůstalých.**

(Vyhlášeno v částce LXXVII. Sb. z. a n. 18. června 1920.)

V základě zákonů ze dne 17. prosince 1919, č. 2. a 3. Sb. z. a n. z roku 1920, a k jich provedení se nařizuje:

Článek I.

§ 1.

Zákon ze dne 17. prosince 1919, č. 2 Sb. z. a n., vztahuje se také na příslušníky důchodkové kontroly a pohraniční finanční stráže; pro důchodkovou kontrolu a úředníky pohraniční finanční stráže platí ustano-

vení, jednající o úřednících, pro zřízence pohraniční stráže ustanovení o podúřednících.

V důsledku čl. IV. a čl. XI. cit. zákona, pozbývají účinnosti ustanovení §§ 2. a 3. nařízení ministerstva financí z 28. ledna 1908, Věstník ministerstva financí čís. 17.

§ 2.

Odpočivné požitky příslušníků dosavadní finanční stráže, kteří vstoupili do výslužby po 1. září 1919 před svým zařaděním do důchodkové kontroly, případně do pohraniční finanční stráže (zákon ze dne 12. prosince 1919, č. 28 Sb. z. a n. z r. 1920, a vládní nařízení ze dne 17. ledna 1920, č. 40 Sb. z. a n.), jakož i zaopatřovací požitky pozůstalých po těchto zaměstnancích, zemřelých v činné službě po 1. září 1919 před zařaděním do důchodkové kontroly, případně do pohraniční finanční stráže, vyměří se tak, jako by zařadění dotyčných státních zaměstnanců bylo v době vstupu do výslužby neb úmrtí již provedeno.

Článek II.

§ 1.

Za státní zaměstnance, podrobené předpisům zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 3 Sb. z. a n. z r. 1920, pokládají se dle tohoto zákona i zřízenci dosavadní finanční stráže, vstoupivší do výslužby před 1. zářím 1919, jakož i pozůstalí po těchto zřízencích a po takovýchto zřízencích, zemřelých v činné službě před 1. zářím 1919.

§ 2.

Na zřízence, po případě jich pozůstalé uvedené v předchozím paragrafu, vztahují se též ustanovení čl. I., § 8., odst. 1., č. 2., a odst. 3., zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2 Sb. z. a n. Poslední odstavec § 2. nařízení min. fin. z 2. srpna 1910, Věst. min. fin. č. 96, se zrušuje.

§ 3.

Zřízencům dosavadní finanční stráže, kteří dnem 31. srpna 1919, odešli do výslužby a pozůstalým po těchto zřízencích, jakož i pozůstalým po zřízencích dosavadní finanční stráže v srpnu 1919 za činné služby zemřelých, vyměří se odpočivné a zaopatřovací požitky podle služebních požitků, stanovených nařízením vlády republiky Československé ze dne 2. března 1920, č. 131 Sb. z. a n., a podle předpisů zákona ze dne 17. prosince 1919, č. 2. Sb. z. a n. z r. 1920; i mají nárok na všecky výhody těchto pensistů.

Článek III.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. září 1919.

Článek IV.

Provésti nařízení ukládá se ministru financí.

**Tusar** v. r.

**Švehla** v. r.
**Habrman** v. r.
**Prášek** v. r.
**Sonntág** v. r.
**Dr. Hotowetz** v. r.
**Johanis** v. r.

Dr. **Engliš** v. r.
Dr. **Winter** v. r.
**Staněk** v. r.
Dr. **Meissner** v. r.
**Stříbrný** v. r.
Dr. **Vrbenský** v. r.